

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: BN-2Csp/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122341841
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:6122341841.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

- 11 -

BN-2Csp/48/2022

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. E. D., štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 4.000,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- 11 -

BN-2Csp/48/2022

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

- 8 -

BN-2Csp/48/2022

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 27.05.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.000,00 eur, zmluvnú pokutu vo výške 10,00 % ročne zo sumy 4.000,00 eur od 19.08.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.000,00 eur od 19.08.2019 do zaplatenia. Zároveň si voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 305500010, zo dňa 15.04.2019 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanej, ako dlžníkovi, bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 4.000,00 eur, úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 0,00 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 4.000,00 eur v 80-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,00 eur vždy k 18. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 18.05.2019. Zmluvné strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru nastane dňa 18.12.2025. Žalobca a žalovaná sa v uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve v bode č. 2 dohodli, že úrok je vo výške 0,00 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia. Žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, a tým porušila dojednania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratila výhodu splátok. Predmetný nárok sa stal splatným podľa bodu č. 12

Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru dňa 18.08.2019. Konštatoval, že žalobca a žalovaná sa v predmetnej uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10,00 % ročne z dlžnej čiastky. Žalovaná mu doposiaľ uhradila sumu vo výške 0,00 eur.

3. Žalobca následne na základe výzvy súdu v upomínacom konaní súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti uplatnenej istiny v sume 4.000,00 eur, v časti úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.000,00 eur od 19.08.2019 do zaplatenia a v časti trov konania, ktoré spočívajú v súdnom poplatku a v trovách právneho zastúpenia.

4. Okresný súd Banská Bystrica dňa 29.06.2022 vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 38Up/877/2022, ktorým súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 4.000,00 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.000,00 eur od 19.08.2019 do zaplatenia a trovy konania. Predmetný platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk. Tým, že žalobca navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom okresnom súde, v zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. sa platobný rozkaz zrušil a vec bola postúpená tunajšiemu súdu ako miestne príslušnému.

5. Súd žalobu spolu s prílohami doručil žalovanej s tým, že jej umožnil vyjadriť sa k nej, označiť dôkazy, zároveň ju poučil o procesných právach a povinnostiach. Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadrila.

6. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktoré sa dostavila žalovaná, nedostavil sa žalobca a právny zástupca žalobcu, ktorí ospravedlnili svoju neúčasť, súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 C.s.p., súd pojednávaniach vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní strán a doložených listín, a to konkrétne: žaloba zo dňa 27.05.2022, Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.04.2019, Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, výpis z Obch. reg. SR žalobcu, predžalobná výzva na úhradu dlžnej sumy z 20.05.2022, podanie žalobcu č.l. 24, splátkový kalendár č.l. 25, výzva na úhradu zo dňa 23.08.2019, varovanie zo dňa 02.08.2019, podanie žalobcu č.l. 32, podanie žalobcu č.l. 45, Dohoda o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere zo dňa 15.04.2019, štandardné európske informácie o spotrebnom úvere, informácia o RPMN, Rozhodcovská zmluva zo dňa 15.04.2019, splátkový kalendár zo dňa 15.04.2019, výsledok lustrácie žalovanej v Obchodnom vestníku SR a ďalšieho obsahu spisu.

7. Žalovaná v prednese na pojednávaní uviedla, že zmluvu uzatvorila, splátky neuhrádzala preto, lebo jej to vôbec nevychádzalo, mala všelijaké trápenia a problémy. Konštatovala, že si s istotou nebrala pôžičku vo výške 4.000,00 eur, brala si oveľa nižšiu sumu. K okolnostiam uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 15.04.2019 a Dohody o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere dňa 15.04.2019 uviedla, že už ani sama nevie, prečo také zmluvy uzavrela, nemala toľko peňazí, koľko by potrebovala, manžel jej vtedy zomrel, prišla o zlato, o všetko, lebo syn drogoval, bol aj na liečení v Záluží. Ona žalobcu kontaktovala, lebo bola bez peňazí, potom prišla nejaká pani, dokumenty doniesli oni, ona ich iba vtedy podpísala, čítala ich, rozumela tomu iba tak laicky. Poukázala na skutočnosť, že volala s pracovníčkou žalobcu a sa dohodli, že bude platiť po 50,00 eur do 25. dňa v mesiaci.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 15.04.2019 uzatvoril žalobca so žalovanou písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ pod č. 305500010 (ďalej aj len „predmetná zmluva“). Podľa obsahu predmetnej zmluvy sa veriteľ na žiadosť spotrebiteľa zaviazal po podpise tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 4.000,00 eur a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 0,00 eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 4.000,00 eur, a to v 80-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,00 eur vždy k 18. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 18.05.2019 s termínom konečnej splatnosti dňa 18.12.2025. Úrok je v predmetnej zmluve vymedzený vo výške 0,00 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia. Výška RPMN je uvedená v predmetnej zmluve vo výške 0,00 %. Spotrebiteľ žiadal úver poskytnúť bankovým prevodom na uvedené číslo účtu. Priemerná hodnota RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platná ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená vo výške 10,90 %.

9. Dňa 15.04.2019 uzavreli žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere, podľa ktorej veriteľ a dlžník uzavreli dňa 19.01.2011 Zmluvu o úvere č. 301900120 (ďalej aj len „Zmluva o úvere č. 301900120“), pričom ku dňu podpísania tejto dohody podľa Zmluvy o úvere č. 301900120 zvyšný záväzok dlžníka voči veriteľovi predstavuje sumu 4.000,00 eur (pohľadávka veriteľa). Veriteľ a dlžník uzavreli dňa 15.04.2019 predmetnú zmluvu, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 4.000,00 eur (pohľadávka dlžníka). Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní pohľadávky dlžníka voči pohľadávke veriteľa v poradí čo do právneho dôvodu istina, úrok, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov alebo poplatok, a to ku dňu podpísania tejto dohody, na základe čoho ku dňu podpísania tejto dohody pohľadávka veriteľa zaniká v zmysle zmluvy č. Zmluvu o úvere č. 301900120 v rozsahu 4.000,00 eur a ku dňu podpísania tejto dohody pohľadávka dlžníka v zmysle predmetnej zmluvy zaniká v rozsahu 4.000,00 eur, t. j. veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi zvyšok úveru v zmysle predmetnej zmluvy vo výške 0,00 eur.

10. Podľa prehľadu splátok dlžníka k úveru č. 305500010 žalovaná neuhradila titulom predmetnej zmluvy žiadnu sumu.

11. Výzvou zo dňa 02.08.2019 žalobca upozornil žalovanú, že sa dostala do omeškania v poradí 3. splátky vo výške 50,00 eur splatnej dňa 18.07.2019 v zmysle uzavretej zmluvy o úvere. Vyzval ju na zaplatenie omeškaných splátok v celkovej výške 150,00 eur do 5 dní s upozornením, že v prípade neuhradenia chýbajúcich splátok do 5 dní, si dňa 23.08.2019 uplatní právo a dlh sa stane splatný celý naraz v celkovej výške 4.000,00 eur. Žalobca nepreukázal v konaní doručenie, resp. doručovanie predmetnej výzvy žalovanej.

12. Výzvou na úhradu zo dňa 23.08.2019 upozornil žalobca žalovanú, že neuhradila včas a riadne štyri po sebe nasledujúce splátky na základe uzavretej predmetnej zmluvy. Oznamil jej, že stratila výhodu splácať dlh prostredníctvom splátok a celý dlh sa stáva splatným naraz. Žiadal o úhradu štyroch omeškaných splátok v celkovej výške 200,00 eur a pokuty vo výške 30,00 eur do 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Vo výzve bolo uvedené, že v prípade zaplatenia do 7 dní môže žalovaná získať opätovne možnosť ďalej platiť podľa termínov jej splátkového kalendára. V prípade, ak neuhradí omeškané splátky a pokutu, žiadal o úhradu celej dlžnej sumy vo výške 4.000,00 eur do 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Žalobca nepreukázal doručenie, resp. doručovanie predmetnej výzvy žalovanej.

13. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky opravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

23. Podľa § 581 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia. Započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná. Dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

26. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

27. Podľa § 1 ods. 2 prvá a druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

28. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

29. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa spotrebiteľom na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

30. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa veriteľom na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

33. Podľa článku 8 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „C.s.p.“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

34. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

35. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu

36. Podľa 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

37. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná z nasledovných dôvodov.

38. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, či služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

39. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka najmä formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

40. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

41. Predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanou, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná vystupovala v predmetnej zmluve ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovanou ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybny aj tým, že zmluva bola žalobcom pripravená vopred na formulári vrátane znenia zmluvných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovanou ako spotrebiteľom. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj právne normy chrániace spotrebiteľov.

42. Súd mal za preukázané, že žalobca a žalovaná dňa 15.04.2019 uzavreli predmetnú zmluvu, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou a tiež rovnaké zmluvné strany uzavreli v rovnaký deň aj Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere. V zmysle predmetnej zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 4.000,00 eur a žalovaná sa zaviazala tento úver splatiť v stanovených mesačných splátkach.

43. Právna úprava v ustanovení § 150 C.s.p. zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 C.s.p.). Dôkazné bremeno na preukázanie určitých tvrdených skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je na základe dôkazov, ktoré súd vykonal, preukázané, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

44. Žalobca v žalobe tvrdil, že na základe predmetnej zmluvy z 15.04.2019 poskytol žalovanej úver vo výške 4.000,00 eur. Súd konštatuje, že k žalobe neboli pripojené doklady preukazujúce poskytnutie/čerpanie predmetného úveru, navyac žalovaná namietala tvrdenie žalobcu o poskytnutí úveru vo výške 4.000,00 eur. Žalovaná zároveň predložila súdu ako dôkaz Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere uzavretú dňa 15.04.2019. Z uvedenej dohody vyplýva, že úver vo výške 4.000,00 eur na základe predmetnej zmluvy nebol žalovanej reálne poskytnutý, ale že táto jej pohľadávka na poskytnutie úveru v uvedenej výške bola v celom rozsahu započítaná s pohľadávkou žalobcu z iného úverového vzťahu uzavretého so žalovanou na základe zmluvy č. 301900120 z 19.01.2011 vo výške 4.000,00 eur. Účelom predmetnej zmluvy teda nebolo bezhotovostné poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej vo výške 4.000,00 eur formou spotrebiteľského úveru, ale vyrovnanie dlhu z predchádzajúceho úverového vzťahu medzi stranami v tvrdenej výške 4.000,00 eur. Žalobca túto dohodu o započítaní súdu spolu so žalobou nepredložil, predložila ju až v rámci svojej procesnej obrany žalovaná, pričom žalobca sa k nej napriek výzve súdu nevyjadril. Do ukončenia dokazovania vo veci

na pojednávaní 19.10.2023 žalobca nešpecifikoval a nedoložil kedy, v akej výške a akým spôsobom boli žalovanej na základe predmetnej zmluvy poskytnuté finančné prostriedky, ani žiadne doklady preukazujúce existenciu pohľadávky žalobcu na zaplatenie sumy 4.000,00 eur titulom úverovej zmluvy uzavretej 19.01.2011, ktorá bola predmetom započítania na základe Dohody o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere z 15.04.2019.

45. Keďže medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzatvoreniu Dohody o započítaní pohľadávok, je zrejmé, že suma dohodnutého úveru vo výške 4.000,00 eur nebola žalovanej reálne vyplatená a vôbec z vykonaného dokazovania nevyplývalo, či čiastka, ktorá je vyčíslená na sumu 4.000,00 eur ako zostatok záväzkov zo zmluvy o úvere zo dňa 19.01.2011 je sumou dôvodnou a oprávnenou z predchádzajúceho právneho vzťahu.

46. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, čo bolo predmetom zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 19.01.2011 a teda či skutočne záväzky dlžníka voči žalobcovi v deklarovanej výške existovali a či v rámci vyčíslenia týchto záväzkov si žalobca neuplatňoval aj nároky z neprijateľných zmluvných podmienok. Navyiac je daný dôvodný predpoklad, že zmluva o úvere uzatvorená dňa 19.01.2011 je spotrebiteľskou zmluvou a tiež aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

47. Z úradnej činnosti súdu je súdu známe, že žalobca predkladá spotrebiteľom formulárové zmluvy, ktorých obsah spotrebiteľa nemôžu ovplyvniť, pričom tieto zmluvy jednak neobsahujú všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a jednak obsahujú dojednania o výške dojednaných úrokov v rozpore s dobrými mravmi, tiež dojednanie o zmluvnej pokute a poplatkoch za upomienky, ktoré súdy v obdobných veciach vyhodnocujú ako neprijateľné zmluvné podmienky (napr. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudok sp. zn. 5Csp/29/2019 zo 06.04.2022, Okresný súd Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/148/2020 zo dňa 12.7.2021). Ako vyplýva z článku 6 odsek 1 Smernice Rady č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia uvádza do omylu alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k jednému alebo k viacerým prvkom vymenovaným v tomto článku 6 ods. 1, pričom v oboch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Súd poukazuje, že je logické a pochopiteľné, že spotrebiteľa vítajú možnosť splácať dlh formou refinancovania predchádzajúcich úverov a následným splácaním v splátkach, no je nečestné, ak sa zneužije kontraktčná situácia s cieľom zabezpečiť uhradenie finančných prostriedkov veriteľovi, na ktoré nemá zákonný nárok. Takéto praktiky sú zakázané a žalobca nemôže počítať so súdnou ochranou nečestného konania. V tomto smere súd poukazuje, že dobré mravy, resp. konanie v rozpore s dobrými mravmi našlo svoje pozitívno-právne vymedzenie podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Takýmto spôsobom tak sa žalobca môže snažiť aj v tomto prípade zabezpečiť si zaplatenie finančných prostriedkov zo strany dlžníka, na ktoré mu nárok nevznikol. Súd dospel k záveru, že v takomto prípade ide o nekalú obchodnú praktiku.

48. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2017, sp. zn. 6Co/192/2016, ktorý pomenoval riziká pri poskytovaní nových úverov určených na zaplatenie predchádzajúcich úverov a to riziko, že neskorším úverom si veriteľ preplatí aj plnenie z nečestných klauzúl (môže ísť o úroky (zmluvné) aj po splatnosti a úročené nad zákonom stanovený administratívny limit úrokov z omeškania, príp. o neprijateľné poplatky alebo plnenie úrokov napriek bezúročnosti úveru), ďalej riziko, že neskorším úverom veriteľ prekryje iné neprijateľné podmienky dojednané v skoršom úvere, čím si vytvorí stav na úhradu pohľadávky zo skoršieho úveru, pri ktorom sa nikto už nebude zaoberať jeho zmluvnými podmienkami a v poslednom rade riziko, že sa dlžníci dostanú mimo úroveň ochrany pravidiel, ktoré dopadajú na spotrebiteľské úvery. Rizikom je aj preplatenie plnení z premlčaných práv. Ako náhle súd zistí kauzálnu súvislosť úverového kontraktu aj v prípade formálne sa javiaceho ako nie spotrebiteľského úveru so skoršími spotrebiteľskými úvermi a identifikuje konanie dodávateľa popísané v čl. 14 Smernice 87/102/EHS, nesmie odoprieť spotrebiteľovi ochranu, ktorú mu garantujú normy komunitárneho práva prostredníctvom zásahu orgánu štátu. V opačnom prípade by dochádzalo k súdom tolerovanému poškodzovaniu práv spotrebiteľov, čo je v okolnostiach významu agendy ochrany spotrebiteľa pre bezporuchové fungovanie jednotného trhu tovarov a služieb v podmienkach EÚ neprípustné.

49. Z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že záväzky voči žalovanej započítavané v Dohode o započítaní ku dňu započítania skutočne vo výške 4.000,00 eur existovali, súd dospel k názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu ku všetkým ním uvádzaným tvrdeniam, najmä čo do existencie výšky nároku žalobcu voči žalovanej, a preto súd žalobu zamietol.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, keď súd žalobu zamietol v celom rozsahu, preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Žalovaná si však nárok na náhradu trov konania neuplatnila, ani jej vznik určitých trov konania z obsahu spisu nevyplýva, preto súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

- 2 -

BN-2Csp/48/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Prievidza. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.